
Z CIZÍCH ARMÁD

NĚKTERÉ POZNATKY O ORGANISACI A ZPŮSOBU VEDENÍ BOJOVÉ ČINNOSTI REORGANISOVANÝCH SVAZKŮ POZEMNÍCH SIL ARMÁDY SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH

Příspěvek sleduje cíl osvětlit některé nové poznatky o organizaci a způsobu vedení obranného boje reorganizovanou pěší divisí americké armády. Vychází z předpokladu, že nová organizace amerických svazků (Vojenská mysl čís. 3/1957), jakož i základní poznatky o způsobu vedení obrany podle zásad uplatňovaných v armádě USA jsou známy, a proto zásady, které zůstávají nadále v platnosti, nebyly rozpracovány.

Palebná síla pěší divise

Při srovnávání palebné síly plukové a nové organizace pěší divise o pěti bojových skupeních je třeba přihlídnout k tomu, že v nové organizaci pěší divise jsou organicky začleněny prostředky atomového napadení schopné střelby 2KT až 100KT granáty a střelami. Tím se palebná síla pěší divise mnohonásobně zvýšila a nelze ji co do rozsahu ničivých účinků nahradit konvenčními zbraněmi. Tato skutečnost vedla řadu vojenských činitelů k závěrům, že klasické dělostřelectvo je překonáno a může být omezeno na nejmenší možnou míru. Taktická cvičení s reorganizovanými svazky znovu potvrdila, že atomové zbraně jsou sice rozhodujícím činitelem k dosažení vítězství, avšak nemohou nahradit palebnou podporu vojsk normálním dělostřelectvem. Atomových zbraní bude vždy používáno jen na omezený počet cílů většího významu. Proto nabývá významu i srovnání palebných možností a hodnoty všech zbraní. Srovnání celkového organického počtu zbraní pěší divise nového typu s počtem zbraní pěší divise s plukovou organizací je uvedeno v tabulce.

Srovnání počtu zbraní v obou typech pěších divisí s počtem osob ukazuje, že stará organizace pěší divise měla 1,21 zbraně na jednoho muže, nová jich má 1,20 na jednoho muže, tj. o 0,01 zbraní na muže méně. Tento rozdíl je nepatrný a nemá praktický význam.

Z tabulky je zřejmé, že se celkový počet tanků změnil jen nepatrně. V nové organizaci je o 24 lehkých tanků více a o 26 středních tanků méně. To znamená, že v nové organizaci pěší divise je celkem o dva tanky méně než ve staré organizaci divise. Rovněž tento rozdíl, ani změněné organické začlenění tanků nemá větší význam.

V dělostřelectvu divise byl celkový počet dělostřeleckých hlavních proti dřívější organizaci snížen asi o 33 %. Snížení bylo provedeno převážně u houfnic 105mm (o 24) a u houfnic 155mm (o 6). Navíc jsou u divise 4 houfnice 203,2mm a 2 odpalovací zařízení dělostřeleckých raket HONEST JOHN. Začleněním těchto zbraní do divise se zvětšila účinná dálka střelby divisiho dělostřelectva z dřívějších 12 až 15 km na 25 až 30 km.

Zbraně	Celkem u pěší divise	
	nové organisace	staré organisace
Tanky – střední lehké	112 33	138 9
Děla – dělostřelecká raketa HONEST JOHN	2	—
203,2mm houfnice	4	—
155mm houfnice	12	18
105mm houfnice	30	54
PL zbraně – 40mm dvojkánón	—	32
12,7mm čtyřkulomet	—	32
Minomety – 106,7mm (105 mm) minomet	40	36
81mm minomet	74	58
60mm minomet	—	81
PT zbraně – 106mm bezzákluzový kanón	40	57
57mm bezzákluzový kanón	—	81
88,9mm tarasnice	569	550
Ruční zbraně – 12,7mm kulomet	158	356
7,62mm kulomet M1919 A6,*) M1919 A4, M1917 A1	428	309
7,62mm kulomet M1918 A2**)	656	493

*) Dosavadní tři typy lehkých a těžkých kulometů budou nejpozději do roku 1963 nahrazeny universálním kulometem M-60 ráže 7,62 mm.

**) Budou postupně nahrazovány novým 7,62 mm lehkým kulometem (automatickou puškou) M-15.

V minometech byla nová pěší divise zesílena o 20 minometů 106,7mm*) a 81mm. Zato nemá divise žádný minomet 60mm, kterých ve staré divisi bylo 81. Každé z pěti bojových skupení má minometnou baterii o osmi minometech 106,7mm a každá pěší rota má tři 81mm minomety. Zdá se, že toto nové organické začlenění minometů u pěší divise je výhodnější a umožňuje pohotovější a lepší využití jejich paleb.

Ve srovnání protitankových prostředků byl u nové organizace snížen počet 106mm bezzákluzových kanónů z dřívějších 57 na 40, tj. o 17 hlavních, a bezzákluzové kanóny 57mm jsou z nové organizace vypuštěny. Celkem proti staré organizaci má současná pěší divise méně o 98 bezzákluzových kanónů všech ráží, tj. ztráta o více než 70 %. Procento snížení počtu protitankových hlavních se poněkud sníží připočtením 20 středních tanků, které jsou vyčleněny k protitankové obraně (u každého pěšího bojového skupení

*) V organizačních tabulkách je již počítáno s novým lehčím 105mm minometem s přibližně stejnými střeleckými vlastnostmi, kterým postupně podle výrobních možností bude 106,7mm minomet zaměňován.

4 tanky organicky začleněné v protitankové četě velitelské roty skupení). Malé zvýšení nastalo v tarasnicích, asi o 19. I když vcelku zvýšení počtu tarasnic nemá rozhodující význam pro zkvalitnění protitankové obrany divise, umožnilo nové organické začlenění jejich lepší využití k boji s tanky. Tak proti staré organisaci, kde tarasnice byly začleněny převážně u dělostřeleckých jednotek, kde jich mohlo být využíváno k boji s tanky jen v krajním případě sebeobranu, je nyní větší část tarasnic přímo u pěších rot, kde jejich použití k protitankové obraně je neúčinnější.

Ke zvýšení palebné síly došlo také částečným zvýšením počtu kulometů 7,62mm, jak je zřejmé ze srovnávací tabulky. Je rovněž důležité, že se toto zvýšení projevilo hlavně u pěších rot a čet. Zvýšení palebné síly divise je třeba spatřovat také ve zvýšení počtu střelců u divise o 453, ke kterému došlo přes celkové snížení početního stavu divise. Příznivější poměr počtu střelců k celkovému počtu osob byl dosažen jednak zvětšením pěší roty o jednu pěší čet, jednak zvýšením počtu osob v pěším družstvu z 9 na 11.

Na rozdíl od staré organisace nemá pěší divise žádné protiletadlové dělostřelectvo. Úkoly protiletadlového dělostřelectva divise převezme protiletadlové dělostřelectvo sboru a polní armády.

Všeobecná charakteristika a ráz vedení obranného boje

Ve statí je poukázáno jen na některé nové a méně známé názory na soudobou obranu, které jsou výsledkem úvah publikovaných v odborném tisku kapitalistických armád.

Zatím co ráz a charakteristika soudobé útočné operace a boje jsou již do určité míry přizpůsobeny novým podmínkám, prochází obrana důkladným přehodnocováním a hledáním nových taktických, operačních i strategických obranných forem a koncepcí. Všeobecně se má za to, že se soudobá obrana přizpůsobovala novým podmínkám pomaleji než útok, a v těch formách, které byly uplatňovány dosud, není schopna úspěšně čelit útoku protivníka masově používajícího zbraní hromadného ničení.

Dřívější hlavní požadavek na obranu — zastavit útočníka a pevně držet terén — se postupným zdokonalováním techniky útočného boje a hromadným používáním atomových zbraní stává statickým a je předem odsuzován k neúspěchu. Možnost splnění cílů obrany je proto spíše přisuzována úspěšnému používání atomových zbraní ve spojitosti s rozhodnou obranně útočnou činností vojsk (protizteče a protiúder). Za jeden z hlavních úkolů vojsk v obraně se považuje schopnost čelit soustředěnému útoku protivníka podporovaného atomovými zbraněmi, donucovat ho k nadměrnému soustřeďování sil a tím k vytváření vhodných atomových cílů.

Splnění těchto úkolů obrany při zachování požadavku širokého rozptýlení obranných sestav nutného ke zmírnění ztrát atomovými zbraněmi vyžaduje podle amerických názorů mimo jiné hluboké členění obrany, soustřeďování obranného úsilí na jednotlivých směrech a stanovení kritické velikosti jednotky, která může být zničena jedním zásahem atomových zbraní. Taková jednotka má mít dostatečnou palebnou sílu k účinnému kladení odporu, poměrně velkou pohyblivost a schopnost vést po krátkou dobu samostatně boj. Přitom současná ztráta několika takových jednotek nesmí snížit obrannou schopnost divise jako celku. Za přípustnou velikost takové jednotky je u pěší divise považována rota.

Vzhledem k tomu, že udržení obranných postavení nemá již dřívější význam, dává mnoho vojenských teoretiků i velitelů přednost organizaci obrany na nepravidelně členěných hlubokých souvislých nebo nesouvislých obranných postaveních a pásmech opírajících se o výhodný, snadno bráněný terén. Jednotlivá obranná postavení mohou být buď lineární nebo ohnisková. Volba toho nebo onoho typu bude závislá na mnoha činitelích. Lineární postavení poskytují lepší ochranu proti atomovým zbraním, avšak hůře odolávají průlomu a dovolují protivníkovi využívat úspěchů útoku k rychlému postupu do hloubky bez vážnějšího odporu obránce. Z toho důvodu nebude možno použít lineárního postavení pro celý obranný systém. Pro jejich taktický význam záležející zvláště v tom, že poměrně neúspěšněji mohou čelit prosakování vojsk protivníka, stává se však zásadou zřizovat v obranném pásmu divise alespoň jedno souvislé lineární obranné postavení, zpravidla na předním okraji, nebo kde může být neúspěšněji využito přírodních překážek.

Ke zvýšení schopnosti obránce odolávat průlomu i za cenu vyřazení celých rajónů a opěrných bodů obrany atomovými zbraněmi a zvýšení možnosti pronikání malých skupin protivníka do týlu obrany prosakováním bude většina postavení mít ráz ohniskové obrany. Zvláště v hloubce bude obrana organizována téměř výhradně ohniskovým systémem.

V řadě návrhů na organizaci obrany je doporučováno vůbec upustit od organizace jednotlivých obranných postavení a přejít k nepravidelnému uspořádání jednotlivých rajónů a opěrných bodů obrany v celé hloubce obranného pásma svazků a vyšších svazků. Někteří vojenští teoretikové navrhuji dokonce nesouměrné operační učlenění svazků v celém obranném pásmu polní armády s cílem znemožnit nepříteli vytvoření průlomu atomovými zbraněmi na jednotlivých pásmech a postaveních, jak by to bylo možné při současné koncepci členění obrany. I když dosud nedošlo v plném rozsahu k uplatnění těchto tendencí, vidíme, že některé z prvků této koncepce jsou již uplatňovány i při organizaci hlavního pásma obrany.

Stejně tak, i když platí a jsou organizovány dva základní druhy obrany, posíční a mobilní, ztrácejí postupně jednotlivé druhy svůj vyhraněný ráz. Zvolený typ obrany je obvykle směsí množství variant obou základních druhů obrany.

Pěší divise v obraně

Charakteristika, úloha a místo pěší divise v obraně

Pěší divise je pokládána za základní taktický svazek schopný v součinnosti s jinými svazky nebo i samostatně s organickými posilovými prostředky vést oba základní druhy obrany, posíční a mobilní, při čemž se vzhledem k svému složení a prostředkům považuje za výhodnější k vedení posíční obrany.

Ráz obranné činnosti pěší divise, její úloha a místo se řídí stejnými, již dříve uplatňovanými zásadami. Podle nich bude pěší divise, ať v posíční nebo v mobilní obraně, používáno obvykle v sestavě armádního sboru nebo v záloze polní armády (skupiny armád). V sestavě armádního sboru se pak ve většině případů počítá s jejím použitím v prvním sledu sboru k obraně hlavního pásma obrany.

Rovněž úkoly pěší divise použité v druhém sledu sboru nebo v záloze polní armády (skupiny armád) se v podstatě nemění. Proti dosavadním poznatkům se však zvětšil prostor soustředění pěší divise, kde obvykle divise do svého zasazení zůstává, přibližně na čtyřnásobek a má obsahovat asi 460 km².

Při organisování posíční nebo mobilní obrany mimo dotyk s protivníkem se podobně jako dříve zřizuje a obsazuje zabezpečovací pásmo a vysílají se krycí vojska. V organisaci zabezpečovacího pásma a v úkolech jednotlivých prvků zajištění nastaly některé změny.

Krycí vojska se vysílají zpravidla z druhého sledu sboru do vzdálenosti až 40 km.

Místo dřívějšího všeobecného zajištění se v některých případech organisuje tzv. postavení (čára) průzkumu a zajištění (Reconnaissance and Security Line) složené z lineárně umístěných hlídek, pozorovacích stanovišť a průzkumných odřadů, doplněné systémem zátarasů na nejdůležitějších přísunových komunikacích a směrech. Postavení průzkumu a zajištění je zřizováno ve vzdálenosti do 4 km i více od předního okraje a je obsazováno jednotkami bojových skupení (do síly roty v obranném pásmu skupení), průzkumnými četami skupení a jednotkami průzkumného praporu divise. Podle možnosti plní stejné úkoly jako všeobecné zajištění.

Bojové zajištění se zřizuje ve vzdálenosti 1,5 až 2,5 km i více kilometrů v terénu, který dovoluje daleké pozorování a výstřel a poskytuje dobré ústupové cesty. Skládá se z řady hlídek v síle asi 5 mužů až družstva, umístěných lineárně na nejdůležitějších přístupech k hlavnímu pásmu obrany. Vysílá se z jednotek druhého sledu rot umístěných na předním okraji obrany v síle nejméně jedné zesílené pěší čety před obranným úsekem roty.

Bojové zajištění se organisuje jen v posíční obraně, v mobilní obraně plní částečně jeho úkol pozorovací hlídky.

Hlavním úkolem jednotlivých prvků zajištění je poskytnout včas výstrahu o příchodu nepřátelských sil a tlžít protivníkovi blízké pozemní pozorování hlavního obranného postavení. V mezích svých možností zdržuje zajištění postup protivníka, desorientuje a klame ho o hlavním pásmu obrany. Zajištění rovněž získává zprávy o protivníkovi a při zjištění výhodného cíle může doporučit i použití atomových zbraní.

Jednotky určené k vedení boje v zabezpečovacím pásmu budou vždy, když to situace a prostředky dovolí, zesilovány tanky, obrněnými transportéry nebo automobily, minomety a kulomety, prostředky k rychlému zřizování zátarasů a k destrukčním pracím, pojítky a prostředky k vidění v noci. V jejich prospěch může působit část dělostřelectva z dočasných palebných postavení.

Organisace bojového zabezpečení vojsk pěší divise v obraně

Bojové zabezpečení vojsk v obraně zahrnuje hlavně aktivní činnost průzkumu, organisaci protitankové, protivzdušné a protivýsadkové obrany a obrany proti zbraním hromadného ničení.

Hlavní úsilí průzkumu je v obraně soustředěno na získání zpráv o útočném uskupení nepřátelských sil, o umístění palebných postavení prostředků napadení zbraněmi hromadného ničení, velitelských stanovišť, skladů

atomové munice, PHM a jiného důležitého materiálu s cílem vyloučit možnost překvapení, odhalit zámysl protivníka, zjistit výhodné cíle pro použití vlastních atomových zbraní a včas umožnit vlastním vojskům provést účinná obranná opatření.

Průzkum provádějí všechny jednotky divise. Úsilí průzkumu slaďuje náčelník zpravodajského oddělení divise, který zároveň odpovídá za organisaci průzkumu a účelné využití průzkumných prostředků. Organickými průzkumnými jednotkami a prostředky pozemního a vzdušného průzkumu může divise vést průzkum v celém prostoru před obranným pásmem divise do hloubky přibližně 40 km. Používání televise umožňuje veliteli a štábu divise sledovat průběh boje na nejohroženějších úsecích fronty i ze značně vzdálených velitelských stanovišť.

V zásadách organisace protitankové obrany nedošlo ke změnám. Základem protitankové obrany divise zůstávají bezzákluzové kanóny, tanky, samohybná děla a tarasnice. K zesílení protitankové obrany mohou být bojová skupení prvního sledu zesílena tankovou rotou z divisního nebo divisí přiděleného tankového praporu.

Protivzdušná obrana divise je zabezpečována letectvem a protiletadlovým dělostřelectvem v rámci armádního sboru a polní armády. Protiletadlové dělostřelectvo bude divisí v obraně přidělováno jen výjimečně, jestliže divise působí na samostatném směru, v horách a v prostorech, kde centrální využití prostředků protivzdušné obrany je spojeno se značnými obtížemi. Od velitele divise se vyžaduje, aby štáb divise učinil opatření k organisaci pozorování vzdušného prostoru, zajistil systém výstrahy a spojení a opatření k ukrytí vojsk a bojové techniky před vzdušným napadením. Mimo to se předpokládá vedení hromadných paleb z kulometů a ručních zbraní střelců na nízko létající letouny.

Za nejúčinnější prostředek obrany proti zbraním hromadného ničení jsou považována aktivní opatření k odvrácení možného napadení zbraněmi hromadného ničení, ničení zásob a prostředků dopravy těchto zbraní na cíl. Prostředky divise k plnění tohoto úkolu jsou omezeny délkou střelby divisního dělostřelectva. Ničení nepřátelských prostředků napadení zbraněmi hromadného ničení umístěných ve větší vzdálenosti bude záviset na nadřízeném veliteli armádního sboru a polní armády. Důležitým úkolem útvarů a jednotek divise je organisace a provádění pasivních opatření proti zbraním hromadného ničení. Patří k nim především

- rozptýlení a maskování vojsk,
- budování polních obranných objektů, okopů, pohotovostních úkrytů, palebných postavení a jiných staveb polního typu pro ochranu vojsk a materiálu v obranných postaveních a v prostoru soustředění,
- organisace radiačního průzkumu,
- vybavení vojsk individuálními a kolektivními prostředky ochrany proti zbraním hromadného ničení,
- výcvik všech vojáků v individuální a kolektivní ochraně proti zbraním hromadného ničení,
- organisace zdravotnické ochrany a
- opatření k odstranění následků napadení zbraněmi hromadného ničení.

Zvláštní význam se přičítá utajení. Poukazuje se na to, že bez přísného dodržování maskovací kázně a využití ostatních prostředků k utajení, jako

nočních přesunů, klamání apod., je soudobým prostředkům průzkumu protivníka umožňováno včasné zjištění a vojska se tak vydávají v nebezpečí zničení atomovými zbraněmi.

Stavba obranných a ochranných objektů a maskovací práce se provádějí podle jednotného plánu ženijního náčelníka divise a většinu prací s tím spojených provádějí vojska za řízení ženistů. Pomocí přiděleného typisovaného a improvisovaného maskovacího materiálu z místních zdrojů se maskují zejména palebná postavení dělostřelectva, tanků a důležitých staveb a zřizují se klamné objekty. Nafukovacími a improvisovanými maketami mohou být znázorněny přesuny vojsk, soustředění apod. K většímu přiblížení se skutečnosti se kolem maket rozmisťují figuriny vojáků. V průběhu obranného boje se z technických prostředků maskování také hodně používá dýmu.

Posilové prostředky pěší divise pro obranu

Ve vojenském odborném tisku je často uváděno, že divise vzhledem k vlastním prostředkům atomového napadení a k atomové podpoře poskytované nadřazeným velitelem může vést boj s minimálním počtem posilových prostředků. Konkrétní normy zesílení nejsou uváděny.

Na základě různých dílčích zpráv je možno předpokládat, že pěší divise bude pro obranný boj zesilována přibližně

- 1 dělostřeleckým oddílem,
- 1 minometným praporem,
- 1 praporem tanků,
- 1 ženijním praporem,

3 až 6 atomovými granáty a střelami pro dělostřelecké rakety HONEST JOHN, z nichž většina bude ráže 2 až 15 KT.

Toto zesílení nelze v žádném případě brát šablonovitě. Zvláště zabezpečení atomovou municí může být podle úlohy a úkolu divise značně měněno a v mnoha případech nemusí být divise vůbec zesilována atomovou municí.

Také v zesílení dělostřelectvem může dojít vzhledem k projevujícím se nedostatku dělostřeleckého zabezpečení ke změnám. Tak již na cvičeních z poslední doby bylo zjištěno, že divisi byla přidělována až 1 dělostřelecká skupina složená ze 3 dělostřeleckých oddílů různých ráží.

Použití dělostřelectva v obraně pěší divise

K zabezpečení obranného boje organisují se v posílní a mobilní obraně z divisního i z přiděleného dělostřelectva skupiny přímé podpory. Podle uplatňovaných zásad organisuje se na každé pěší bojové skupení prvního sledu obvykle jedna skupina přímé podpory složená z 1 až 2 dělostřeleckých baterií 105 mm, po případě i 155mm houfnic a čtyři 203,2mm houfnic organického dělostřeleckého oddílu a až do oddílu 105mm nebo 155mm houfnic z přiděleného dělostřelectva. Dělostřelecké jednotky předvídané k organisování skupiny přímé podpory skupení druhého sledu plní až do zasazení skupení úkoly všeobecné podpory.

Hlavním úkolem skupin přímé podpory je poskytovat pěchotě nepřetržitou účinnou palebnou podporu.

Skupiny přímé podpory jsou rozmístovány po bateriích, po případech oddílech, v zadní části obranného pásma bojových skupení, nebo hned za ním ve vzdálenosti 4 až 6 km od předního okraje.

Základem skupiny všeobecné podpory divise je organický smíšený dělostřelecký oddíl. Skupina může být zesílena středním a těžkým dělostřelectvem, dělostřeleckými raketami a řízenými střelami, jsou-li divisi přiděleny.

Skupina je umísťována po bateriích nebo i po četách v široce rozptýleném prostoru v celé šířce obranného pásma ve vzdálenosti 6 až 9 km od předního okraje obrany, baterie dělostřeleckých raket a řízené střely ve vzdálenosti až do 20 km.

Hlavním úkolem dělostřelectva všeobecné podpory je poskytování atomové podpory a vedení boje s nepřátelským dělostřelectvem. Kromě toho dělostřelectvo všeobecné podpory zesiluje palby skupin přímé podpory.

Použití tanků a obrněných transportérů

Hlavním úkolem tanků v obraně je v součinnosti s pěchotou nebo i samostatně provádět protizteče, zesilovat prostředky protitankové obrany divise a zabezpečovat vedení boje jednotek v zabezpečovacím pásmu.

Za tím účelem si ponechává velitel divise většinu organických i přidělených tanků ve své tankové záloze. Část tanků může být určena k zesílení protitankové obrany a vedení obranného boje bojovým skupením prvního sledu. Počítá se, že pěšímu bojovému skupení může být přidělena až rota tanků.

Organických a divisi přidělených obrněných transportérů bude nejčastěji používáno k mechanisování pěších jednotek vyčleněných do bojového zajištění a útvarů druhého sledu (záloh) určených k provedení protizteče, v ojedinělých případech i jednotek v HPO určených k vedení boje na zdrženou. Vzhledem k omezenému množství obrněných transportérů nebude možno mechanisovat jednotky, jejichž hlavním úkolem bude udržení terénu.

Použití ženijních jednotek

Ženijního praporu divise bývá zpravidla používáno centralisovaně v ženijní záloze divise. V naléhavé potřebě, nebo je-li divise zesílena ženijními jednotkami, může být některým bojovým skupením přidělena ženijní rota.

Pěší divise v posícní obraně

Organisace posícní obrany pěší divise záleží ve vyčlenění větší části sil divise do prvního sledu k organisaci a obraně souvislejších, vzájemně se podporujících obranných postavení a v ponechání menší části sil v druhém sledu (záloze) k přehrazování protivníkovy postupu nebo k ničení protivníka protiztečí, jestliže byl jeho útok zastaven nebo zpomalen a jestliže to celková situace na frontě dovoluje. Předpokládá se, že k rozhodujícímu boji dojde ještě před předním okrajem hlavního pásma obrany nebo v prostoru předních obranných postavení.

Bojová sestava divisních útvarů bude záviset na úkolech, na šířce obranných pásem, na posilových prostředcích a na palebné podpoře, zvláště atomové, na terénu a na dalších činitelích. Bude zpravidla uskupena do dvou sledů, při čemž v prvním sledu mohou být podle šířky obranného pásma dvě, častěji však tři pěší bojová skupení a v druhém sledu zpravidla dvě bojová skupení (obr. 1).

Brání-li divise podružný směr nebo přesahuje-li šířka obranného pásma obranné možnosti tři skupení, mohou být do prvního sledu vyčleněna i čtyři bojová skupení. V takovém případě však ztrácí divise schopnost provádět účinné protizteče.

Bojová sestava pěších bojových skupení prvního sledu je zpravidla rovněž členěna do dvou sledů, při čemž v prvním sledu budou obvykle dvě až tři pěší roty, v druhém sledu jedna až dvě pěší roty.

Pěší bojová skupení druhého sledu tvoří hloubku obrany divise. V součinnosti se zálohami (tankovou, ženijní) mohou dostat tyto úkoly:

- připravit a vybudovat obranná, po případě mezilehlá, příčná nebo blokováci postavení v hloubce a podle vývoje boje je obsadit s cílem přehradit a ohraničit průlom protivníka a zabránit mu v dalším postupu,
- připravit a provést divisní protizteč,
- obranu týlu divise nebo jeho části proti vzdušným výsadbám, partyzánům a prosáklým jednotkám protivníka.

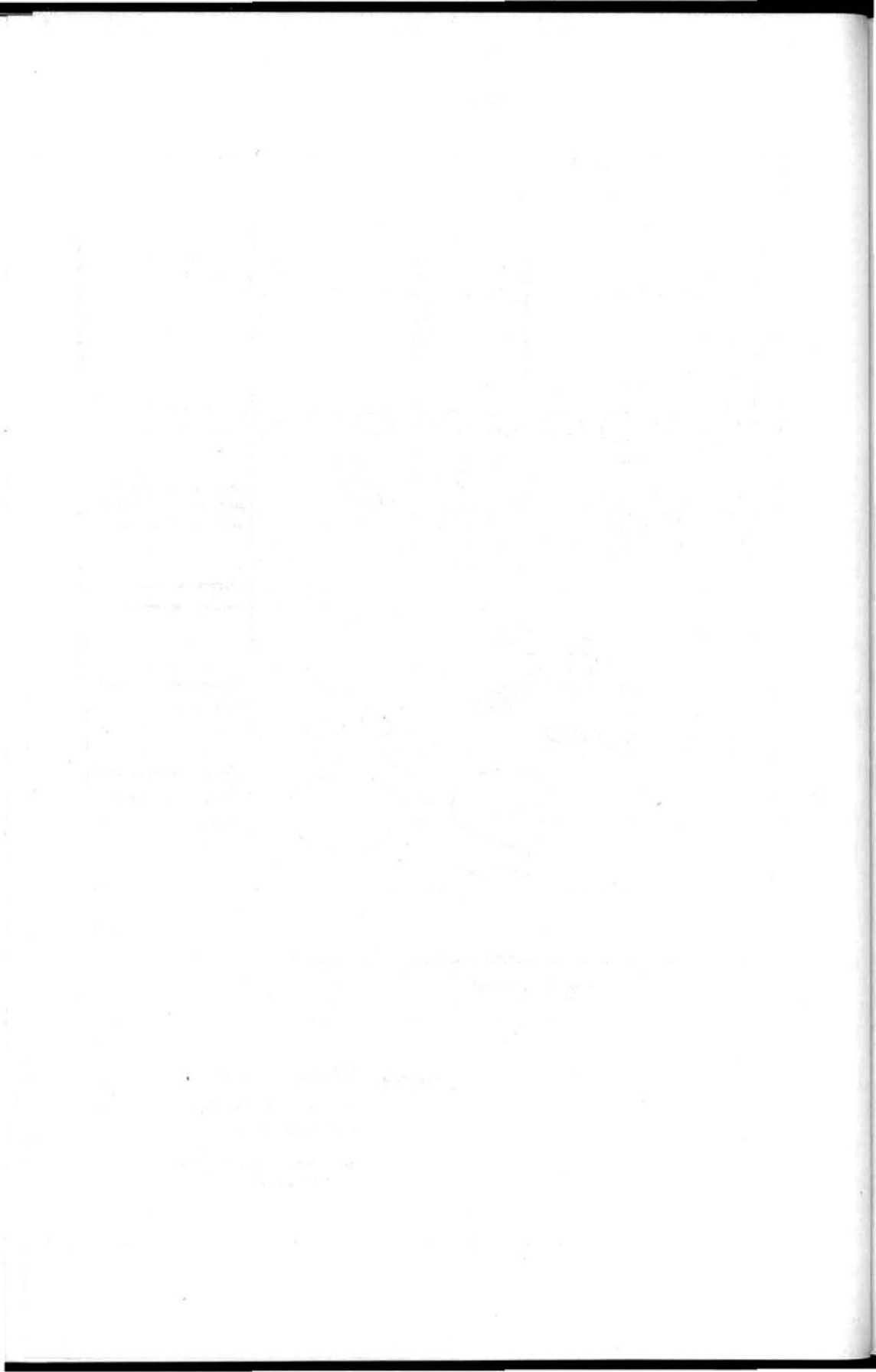
Do zahájení boje bývá druhý sled spolu se zálohami druhů vojsk (tankovou, ženijní) rozptýleně umístěn v zadní části obranného pásma divise.

Pěším bojovým skupením určeným k provedení protizteče budou nejčastěji přidělovány obrněné transportéry z dopravního praporu divise a jednotek divisi přidělených. Jednotek provádějících protizteč, které z nedostatku obrněných transportérů nemohly být mechanisovány, je použito jako tankového výsadku.

Šířka obranného pásma a rajónů záleží hlavně na důležitosti bráněného prostoru, úkolech, síle předpokládaného úderu protivníka a na rázu terénu. Za kalkulační předpoklad k stanovení šířek obranného pásma pěšího bojového skupení se mají brát v úvahu obranné možnosti pěší roty. Předpokládá se, že pěší rota může v odkrytém terénu obsadit rajón 800 až 1300 m široký a asi 1000 až 1400 m hluboký a bránit úsek 1450 až 2200 m. Pěší bojové skupení na hlavním směru pak může dostatečně silně bránit pásmo 4 až 5,5 km široké a 3,5 až 4,5 km hluboké. Šířka obranného pásma pěší divise pak může být podle počtu bojových skupení v prvním sledu od 12 do 18 km a více a hloubka 16 až 32 km. Při manévrech a cvičeních s tematikou počátečního období války byly pěším divisím a pěším bojovým skupením obvykle určovány šířky obranných pásem převyšující tyto normy až dvojnásobně. Protože se nedoporučuje zvětšovat šířky obranných rajónů rot, je rozšiřování obranných pásem dosahováno zvětšením vzdálenosti mezi rotními rajóny obrany.

Při obraně podružného směru jsou uvedené šířky pásem úměrně větší. Nepředpokládá-li se používání atomových zbraní protivníkem, může být šířka obranného pásma divise zúžena na 8 až 12 km, bojového skupení na 2,5 až 3,5 km.

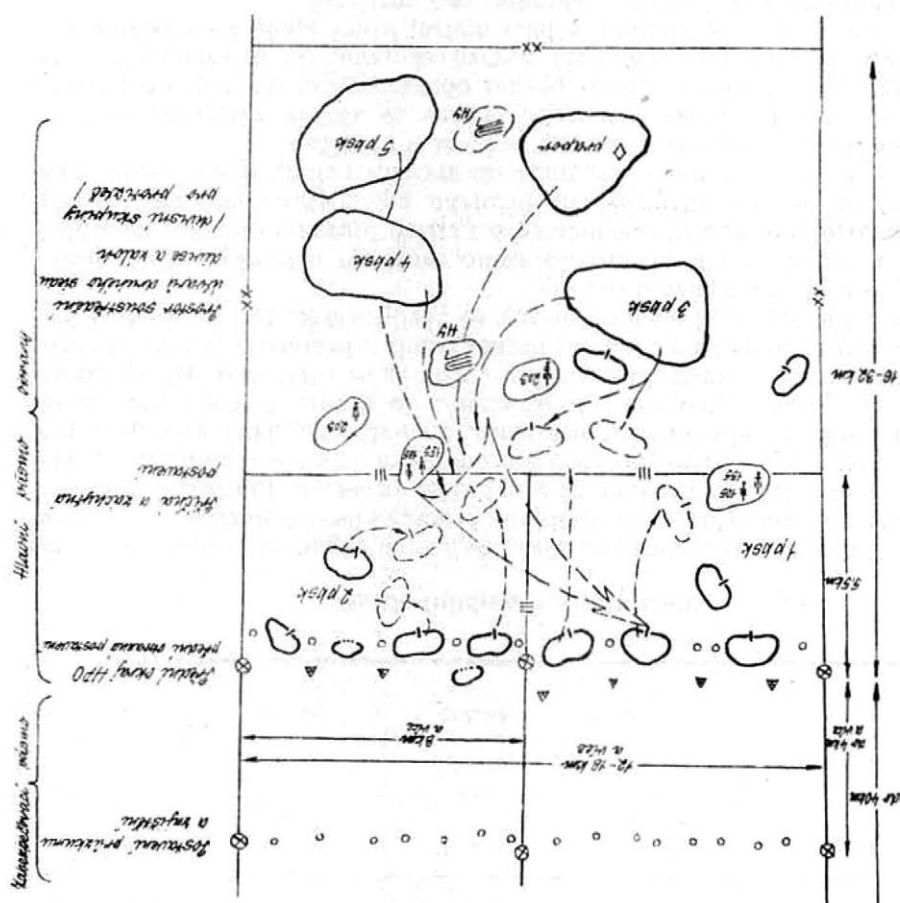
Přehled šířek a hloubek obranných rajónů a pásem v posícní obraně za předpokládaného používání atomových zbraní je uveden v tabulce.

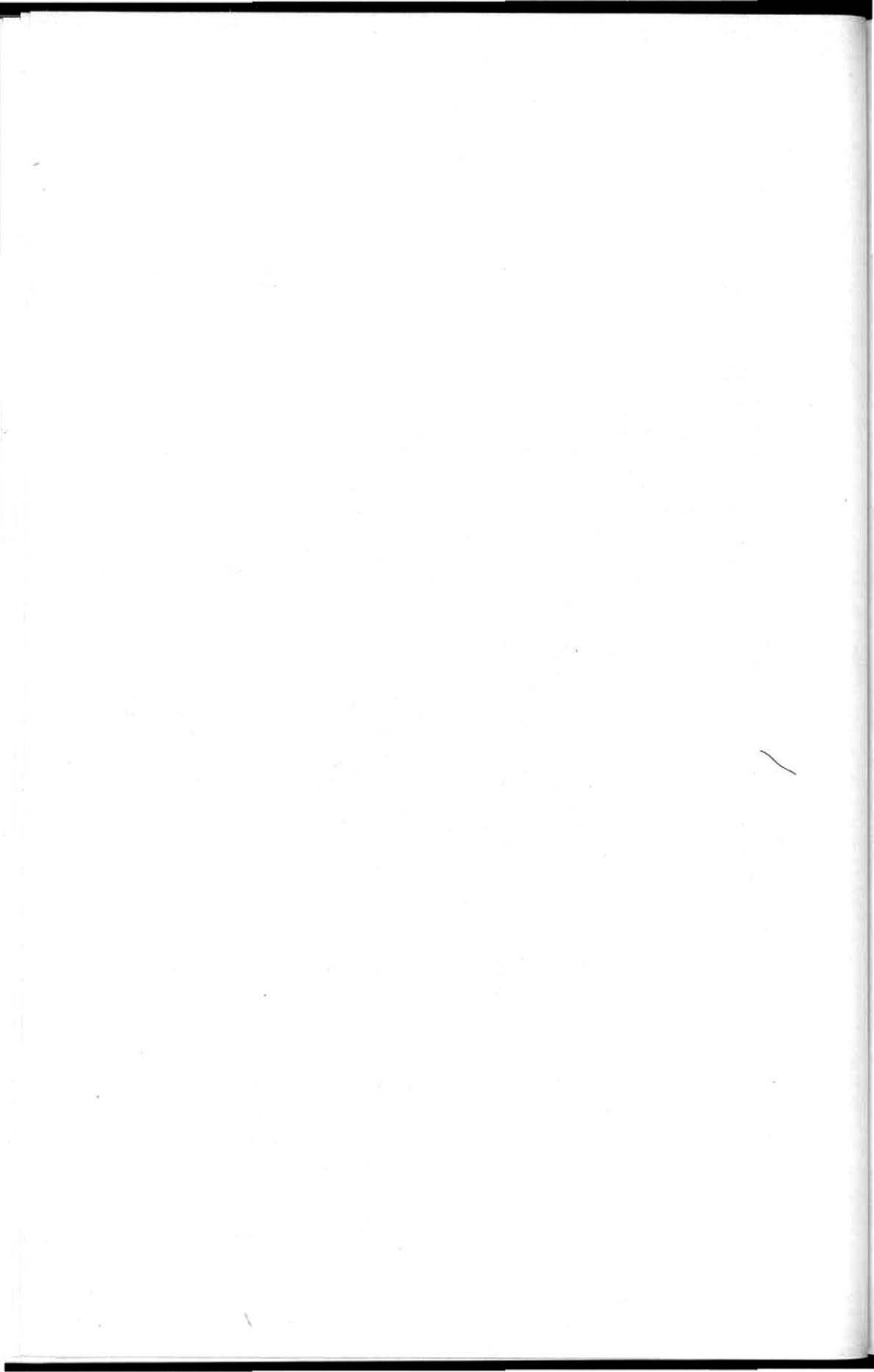
① recovery : recovery room after surgery
 — hospital : hospital department
 — XX : hospital nurse
 ② infectious products : sewage
 ③ postoperative : after surgery
 ④ operating : operating room after surgery

U mobilni stavak

Prir. 2: Varnantka bojeve sestavy proti duze

Knight, W. S. 1952

	Na hlavním směru		Na podružném směru	
	šířka obranného rajónu — pásma v km	hloubka obran- ného rajónu — pásma v km	šířka obranného rajónu — pásma v km	hloubka obran- ného rajónu — pásma v km
pěší rota obsazuje brání	0,8—1,3 1,45—2,2	1—1,4	do 1,3 do 2,2	do 1
pěší bojové skupení	4—5,5	3,5—4,5	6 a více	do 4
pěší divise	12—18	16—32	20—30 a více	16—32

Pěší divise v mobilní obraně

Pěší divise je podle platných zásad nejmenší organickou částí schopnou samostatně organisovat a vést mobilní obranu s cílem donutit a usměrňovat postup protivníka do předem připraveného prostoru (pytle), donutit ho k soustředění sil v tomto prostoru a atomovými údery a mohutnými protiztečemi rozdrtit jeho úderné uskupení, zmařit jeho další postup a připravit tak výhodné podmínky k přechodu do útoku. Taktika pěší divise v mobilní obraně je charakterisována vyčleněním větší části sil do divisní skupiny pro protizteč na úkor sil obsazujících a bránících přední obranné postavení. Na rozdíl od posiční obrany se předpokládá, že k rozhodujícímu boji dojde v hlavním pásmu obrany.

Aby bylo cílů mobilní obrany dosaženo, musí být jednotky bránící přední obranné postavení schopny samostatně aktivní obranné činnosti na širších frontách, ve většině případů bez přímého palebného styku se sousedy. Vzhledem k širokým mezerám mezi obrannými rajóny budou často jednotky obránce obcházeny a nuceny bojovat v obklíčení.

Bojová sestava divise v mobilní obraně se skládá výhradně ze dvou sledů (obr. 2). Poměrně široké pásmo obrany vyžaduje, aby do prvního sledu byla vyčleňována dvě pěší bojová skupení, do druhého sledu tři pěší bojová skupení a tanková záloha divise, které společně s pěšími bojovými skupeními tvoří divisní skupinu pro protizteč.

Pěší bojová skupení prvního sledu člení bojovou sestavu obvykle také do dvou sledů, při čemž v prvním sledu ponechávají dvě až tři pěší rotu a v druhém sledu jednu až dvě rotu. Pěší bojová skupení prvního sledu obsazují a brání přední obranné postavení skládající se z jednotlivých nepravidelně rozmístěných rotních rajónů obrany a opěrných bodů čet budovaných buď ke kruhové obraně nebo k přehrazení a kanalisování útoku protivníka, po případě k vedení boje na zdrženou. Kromě hlavních obranných rajónů jsou podle celkového zámyslu obrany připravovány záložní obranné rajóny, příčná a ústupová postavení. Mezery mezi rajóny jsou přehrazovány konvenčními i atomovými palbami, ženíjnými zátarasy nebo jsou do nich vysílány hlídky.

Jednotky a útvary divisní skupiny pro protizteč se umisťují rozptýleně v zadní části obranného pásma divise s úkolem provést samostatně nebo s druhým sledem armádního sboru rozhodující protizteč a zničit tak hlavní

uskupení protivníka. Části divisi skupiny pro protizteč do síly bojového skupení může být použito k zaujetí příčných nebo záchytných obranných postavení s cílem podchytit ustupující jednotky, zabránit dalšímu pronikání útočníka a umožnit tak provedení protizteče.

Podobně jako v posícní obraně využívá se organických a přidělených obrněných transportérů k mechanisování jednoho nebo dvou bojových skupení, která pak spolu s tankovou zálohou (tankový prapor divise, po případě další přidělený tankový prapor) tvoří jádro divisi skupiny pro protizteč.

Při mobilní obraně dostává pěší divise stejně jako při posícní obraně obranné pásmo kolem 12 až 18 km široké a 16 až 32 km hluboké. Šířky obranného pásma divise jsou však často zvětšovány na 25 km i více.

Bojové skupení se dvěma pěšími rotami v prvním sledu může v mobilní obraně účinně bránit pásmo 5,5 km široké a 5,5 km hluboké, se třemi rotami v prvním sledu až 8 km široké a 5,5 km hluboké. Obranný úsek pěší roty nemá přesahovat 2,7 km.

Nedostatek sil však nutí Američany, aby tyto šířky obranných pásem pěšího bojového skupení, stejně jako pěší divise, byly překračovány.

Z á v ě r

Pojednání o obranném boji pěší divise nového organizačního složení nemůže osvětlit všechny otázky. Mnohé z nich jsou ještě rozvíjeny, přezkušovány a mohou podléhat změnám. Uváděné kalkulační údaje jsou udávány vzhledem ke zbraním a bojové technice, které jsou v současné době k dispozici. Postupné zavádění a vybavování divise novými zbraněmi a materiálem povedou pravděpodobně k dalšímu přehodnocení taktických možností a norem divise a vzhledem ke zvýšené palebné síle i k dalšímu zvětšování šířek a hloubek obranných pásem.

Ukazuje se, že současnými prostředky nelze spolehlivě zajistit střežení mezer mezi jednotlivými rajóny obrany. To umožní útočníkovi pronikat těmito mezerami, obchvacovat a vyvracet jednotlivé rajóny z týlu, vyhledávat a napadat prostředky atomového napadení, velitelská stanoviště, radiotechnické a jiné prostředky. Jako vážný nedostatek je při cvičeních u vojsk americké armády zjišťována nedostatečná palebná podpora konvenčním dělostřelectvem.